

СЛЪПОТО ГЖДУЛАРЧЕ

Отново гжжна есень
въ просторитѣ витай,
и глѣхне мойта пѣсень
изъ тоя чужди край.

Азъ чувамъ птичо ято —
потегля то на пжть
да чака ново лѣто
въвъ нѣкой топѣлъ кжтъ.

И азъ ли да замина?
Кжде ще спра въ ноцѣта?
Азъ нѣмамъ ни родина,
ни майка на свѣта.